אם אינו ענין לחוץ לזמנו תנהו לענין חוץ למקומו ומיעט רחמנא גבי נותר [1]ואוכליו עונו ישא למעוטי חוץ למקומו ואימא ואוכליו עונו ישא זהו חוץ למקומו ולמעוטי נותר מכרת מסתברא נותר הוה ליה לאוקמי בכרת למגמר עון עון לחוץ לזמנו דדמי ליה בז"ב אדרבה חוץ למקומו הוה ליה לאוקמי בכרת למגמר עון עון לחוץ לזמנו דדמי ליה במקד"ש אלא אמר רבי יוחנן [א]תני זבדי בר לוי אתיא קודש קודש כתיב הכא (א) [1]את קדש ה' חילל ונכרתה וכתיב התם [2]ושרפת את הנותר באש וגו' מה להלן נותר אף כאן נותר ומיעט רחמנא גבי נותר ואוכליו עונו ישא למעוטי חוץ למקומו מכרת ומאי חזית דקרא אריכא בחוץ לזמנו ושלישי דפרשת קדושים תהיו חוץ למקומו איפוך אנא מסתברא אריכא בחוץ לזמנו דגמר עון עון מנותר דדמי ליה בז"ב אדרבה אריכא בחוץ למקומו ושלישי דקדושים תהיו בחוץ לזמנו משום דדמי ליה סמכיה וקא ממעט ליה אלא אמר רבא כולהו מקרא אריכא אתיין דכתיב [3]האכל יאכל [ב]בשתי אכילות הכתוב מדבר אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח [ג]מבשר זבח שלמיו [ד]מה שלמים מפגלין ומתפגלין אף כל מפגלין ומתפגלין [ה]שלישי זה חוץ לזמנו לא ירצה [ו]כהרצאת כשר כן הרצאת פסול ומה הרצאת כשר עד שיקריבו כל מתיריו אף הרצאת פסול עד שיקריבו כל מתיריו המקריב בהקרבה הוא נפסל [ח]ואינו נפסל בשלישי אותו בזובח הכתוב מדבר ואינו מדבר בכהן (א) לא יחשב

אם אינו ענין. לענין מחשבת חוץ לזמנו תנהו לענין חוץ למקומו ופיגול דקרא אריכא דלאו את אהרן לא תידרשיה לחוץ למקומו אלא כוליה קרא בחוץ לזמנו הלכך ממנו אחוץ לזמנו קאי. וכ"ת הכא נמי כרת כתיב דסמיך ליה ואוכליו עונו ישא וגו' ההוא בנותר ממש מיתוקם כדמפרש ואזיל וכדי שלא תאמר שניהם במשמע מיעט רחמנא ואוכליו דהיינו מיעוטא מדלא כתיב והאוכל למעוטי חוץ למקומו דלעיל מיניה: **ואימא ואוכליו עונו ישא אחוץ למקומו.** דסליק מיניה קאי וכדי שלא תאמר אין מקרא יוצא מידי פשוטו ואף נותר במשמע ונהי דבלא ירצה ליתא אבל בכרת איתיה להכי מיעט ואוכליו דמשמע אחד ולא שנים למעט נותר מכרת: ה"ג **מסתברא נותר אית לך לאוקומי בכרת למיגמר עון עון לחוץ לזמנו [ב] דדמי ליה בז"ב אדרבה חוץ למקומו הוה ליה לאוקומי בכרת דמיגמר [ג] עון עון לחוץ לזמנו דדמי ליה במקד"ש.** והכי פירושא נותר הוה ליה לאוקומי בכרת דמיגמר [ג] עון עון כו' שמלמד כרת על חוץ לזמנו שאין כרת מפורש בו אלא נשיאות עון אמורה בו ולימד מכאן בגזירה שוה דהכא כתיב נשיאות עון ומפרש כרת הלכך אי מוקמת ליה להאי [ד] בנותר איכא למילפיה בג"ש שפיר דדמו אהדדי בשני דברים הללו ששניהן נפסלים בזמן זה בזמן ממש וזה במחשבת זמן ושניהם נוהגים בבמה כדתנן בפרק בתרא [ה] (לקמן דף קיג.) דכי פרכת ונילף עון עון מטומאת בשר דכתיב [ז] ונשא אהרן את עון הקדשים מה להלן לאו ולא כרת אף כאן לאו ולא כרת אמרינן מנותר הוה ליה למילף [ו] דדמי ליה בז"ב אבל אי מוקמת ליה להאי כרת בחוץ למקומו כי גמרת ליה חוץ לזמנו מיניה בג"ש ופרכינן ליה ונילף עון עון מטומאה ליכא לתרולי מחוץ למקומו הוה ליה למילף דדמי ליה בז"ב דהא אין פסולו בזמן ואינו נוהג בבמת יחיד שאין שם מחיצות [ז]: **במקד"ש.** מ' מחשבה ק' קלת ד' דם ש' שלישי. חוץ לזמנו וחוץ למקומו שניהם פסולין במחשבה ואם חישב במקצתו נפסל כולו ושניהם נפסלין בעבודת הדם ובשניהם נאמר שלישי לאפוקי טומאה דאינה פסול מחשבה ואם נטמא מקצתו לא נטמא כולו וישנה לאחר זריקת דמים ולא נאמר בו שלישי [ח] יתירא אבל בחוץ לזמנו וחוץ למקומו שלישי מיותר לג"ש דלעיל דבכל חד מינייהו כתיב והנותר ביום השלישי באש ישרף וסמיך ליה ואם האכל יאכל ולא בעי למכתב שלישי: **אתיא קודש קודש.** דהאי ואוכליו בנותר כתיב: **קרא אריכא.** ואם האכל יאכל דלו את אהרן אריכא הוא: **איפוך אנא.** ואימא דאריכא בחוץ למקומו וכתיב ביה נשיאות עון ושלישי דקדושים תהיו חוץ לזמנו ולימעוט מכרת: **מסתברא אריכא בחוץ לזמנו.** דכיון דלא פריש ביה כרת בהדיא אלא בג"ש דעון עון מנותר יליף מסתברא דדמי מדדמי יליף דדמי ליה בז"ב דאי מוקמן [ט] ליה בחוץ למקומו תו לא יליף כרת מנותר דלא דמי ליה במידי: **אדרבה.** מסתברא משום דדמי ליה חוץ לזמנו לנותר סמכיה לנותר וקא ממעט ליה מאוכליו [י] דלא תימא משום דדמי ליה ניגמר מיניה: **כולהו מקרא אריכא אתיין.** זה לחיוב וזה לפטור כדיליף ליה רבה בריש שמעתין: **בשתי אכילות כו'.** שמחשבת שתיהן פוסלת דהא לקמן (דף כט.) במחשבה מוקי ליה תנא ולא באוכל ביום השלישי: **אחד אכילת אדם כו'.** דלא שנא חישב לאכול למחר ל"ש חישב להקטיר אימורין למחר פגול: **מבשר זבח שלמיו.** הקיש זבחים לשלמים מה שלמים יש בהן מפגלין ויש בהם מתפגלין שהדם הוא המפגל והבשר והאימורין המתפגלין: **אף כל.** שיש בו מפגלין ומתפגלין פיגול נוהג בו [יא]אלו מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים שהם מתירין את עצמם ואין בהם שירים להתפגל מחמת עבודות מתיריהם שאין פיגול נוהג בהן: **לא ירצה המקריב** [יא]. משמע (ב) אזריקה לא תהא זריקה זו מרצה שמע מינה דעד שיזרק הדם מחשבת פיגול תלויה ועומדת מלרצות ואם לא נזרק הדם הוקבע הפיגול כגון שנשפך בטל הפיגול דכתיב ביה הרצאה כדכתיב גבי כשר: **מה הרצאת כשר.** לא קרי ליה הרצאה אלא בזריקה שהוא סוף ארבע עבודות המתירות אף פיגול אינו קבוע עד שיזרק הדם שהיא סוף כל מתיריו: **בהקרבה הוא נפסל.** השתא יליף (ג) (פסול) דבמחשבה הכתוב מדבר שמחשב בשעת הקרבה לאוכלו בשלישי: **ואינו נפסל בשלישי.** אם בהקרבה לא חישב ע"מ כן ואכל ממנו בשלישי אין הקרבן נפסל למפרע דהכי מידריש לא ירצה המקריב לא תהא זריקתו מרצה אם ע"מ כן הקריבו: **אותו בזובח הוא מדבר ואינו מדבר בזובח.** כלומר (ד) ושלא תאמר דהאי המקריב לאו להכי הוא דאתא אלא לומר לך שהכהן המקריבו לא יחשב עוד בכהונה ויפסל מלכהן לכך נאמר אותו הזובח בלא יחשב ואין הכהן בלא יחשב:

מסתברא נותר אית לן לאוקמי בכרת למיגמר עון עון לחוץ לזמנו דדמי ליה בז"ב. פי' בקונטרס אי מוקמת ליה להאי [ו] בנותר איכא למילפיה בגזירה שוה שפיר דדמו אהדדי בשני דברים הללו ששניהם נפסלים בזמן זה בזמן ממש וזה במחשבת זמן ושניהם נוהגין בבמה כדתנן בפ' בתרא (לקמן דף קיג.) וכי פרכת ונילף עון עון דטומאת בשר דכתיב ונשא אהרן את עון הקדשים מה להלן לאו ולא כרת אף כאן לאו ולא כרת אמרינן מנותר הוה ליה למילף דדמי ליה בז"ב אבל אי מוקמת להאי כרת לחוץ למקומו כי גמרת [ליה] חוץ [לזמנו] מיניה בגזירה שוה ופרכת ליה ונילף עון עון מטומאה ליכא לתרולי מחוץ למקומו הוה ליה למילף דדמי [ליה] בז"ב דהא אין נפסלים [יב] בזמן ואינו נוהג בבמת יחיד שאין שם מחיצות (עד כאן לשונו) ופירוש זה תימה גדול דמה סברא היא זו ומנין לנו דנוקי קרא בנותר כדי ללמוד ממנו חוץ לזמנו מעון עון [יג] כדי שלא נלמוד מטומאה ועוד הא לענין במה שוה נמי נותר לטומאת בשר כדאמרינן בסוף מכילתין (גם זה שם) אבל הפיגול [יד] והנותר והטמא שוין [טו] זה כזה וכן טמא שימש ליכא למימר דהוא נמי לא הותר בבמה כדאמר לעיל (טז.) מה להצד השוה שבהן שכן לא הותרו בבמה ועוד כשמקשה אדרבה חוץ למקומו הוה ליה לאוקומי כו' דדמי במקד"ש בלאו [טז] דומיא דמקד"ש אית לן למילף חוץ לזמנו מחוץ למקומו טפי מטומאה כדאמרינן בפ' בית שמאי (לקמן דף מה:) שכן הותר ציץ טהור (בקרא) [יז] חוץ לזמנו וחוץ למקומו לא הותרו מכללם ואין ציץ מרצה ושניהם טהורין ושניהם [לא] עשה קרב כמקריב מה שאין כן בטומאה דמאי דחוץ למקומו הותר מכללו [יח] בבמה אין זה קרוי הותר מכללו על כן נראה לפרש דגזירה שוה זו ניתנה בסיני למילף עון עון הנך קראי דהכא זה מזה ולכך מסתברא לן לאוקומי טפי בנותר מבחוץ למקומו משום דדמי לחוץ לזמנו בז"ב דאית לן לאוקומי קרא במילתא שיהיו דומין זה לזה מה שאנו למידין בגזירה שוה ולא משום שלא נלמוד מטומאה כדפירש [רש"י] ופריך אדרבה חוץ למקומו דמי ליה במקד"ש וכי האי גוונא הויא סוגיא דלעיל בריש פירקין (דף יז.) דפסיל בתרומה מחיל עבודה דלא פסיל בתרומה לא מחיל עבודה וא"ת [יט] דמוקמינן קרא בדדמי טפי לג"ש טומאת בשר תיהוי בכרת בג"ש דעון עון וי"ל דממעט ליה קרא מכרת כדאמר לקמן פרק ב"ש (דף מג:) וטומאתו עליו מי שטומאתו פורחת ממנו (יצאה עליו מגופו) יצאת טומאת בשר שאין טומאה פורחת ממנו: **ואיפוך אנא.** תימה הא כתיב קרא שלישי והא דמוקמינן ליה בחוץ למקומו באם אינו ענין לחוץ לזמנו מוקמינן ליה בחוץ למקומו א"כ קרא קמא היינו [כ] קרא אריכא אית לן לאוקומי בחוץ לזמנו [כא] ודוחק לומר דסבר המקשה אין מוקדם ומאוחר בתורה: **מה** שלמים מפגלין ומתפגלין. תימה מהיקישא דזאת התורה נפקא לן לקמן בפ' דם חטאת (דף צח.) ובמנחות פרק התודה (דף פג.) וכמה [כב] דרשות דרשינן מההוא היקישא אע"ג דנפקי מקראי אחריני:

לא

עין משפט נר מצוה

קטו א ב מיי' פרק יג מהלכות פסה"מ הלכה ג סמג לאוין שנו:
קטז ג מיי' פי"ח שם הלכה יג:
קיז ד מיי' פי"ג שם הלכה ג:

תורה אור השלם

1. ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא יט, ח
2. ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: שמות כט, לד
3. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ויקרא ז, יח

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

א) [פ' כריתות ה.], ב) [לעיל יג: מנחות ח. חולין פא.], ג) ע' לקמן מד., ד) לקמן לח. מנחות סג., ה) [לקמן מב: מנחות נח:], ו) לקמן כט. תורת כהנים צו פרשה ח ה"א, ז) שמות כח לח, ח) לקמן דף מד.

הגהות הב"ח

(א) גמ' כתיב הכא כי את וכו' את הנותר באש כי קדש הוא מה להלן: (ב) רש"י ד"ה לא ירצה וכו' משמע דאזריקה קאי לא: (ג) ד"ה בהקרבה וכו' יליף דבפסול מחשבה: (ד) ד"ה אותו וכו' כלומר שלא כל"ל ותיבת ו' נמחק:

שינויי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com